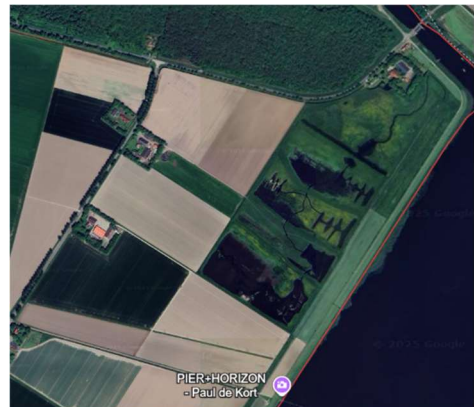

Verslag excursie Plantenwerkgroep 5 juni 2025, De Zwarte Hoek (Noordoostpolder)

‘Witte gebieden’ zijn gebieden waarvan vrij weinig bekend is van de planten die er voorkomen en waar ook maar weinig floristen komen. Dat komt soms simpelweg doordat het vrij ver van een plek is waar een plantenwerkgroep actief is, zoals in Kampen. Dat betekent echter allerminst dat er niks te beleven valt.

We laten ons dus verrassen en bezoeken de Zwarte Hoek, de uiterste zuidoostpunt van de Noordoostpolder bij het Zwarte Meer. Het wordt een mooie wandeling waarbij de dreigende regenwolken gelukkig een weg langs ons heen vinden. In totaal worden 138 verschillende soorten genoteerd, lang niet slecht voor de NOP. Geen echt spectaculaire soorten, maar toch.

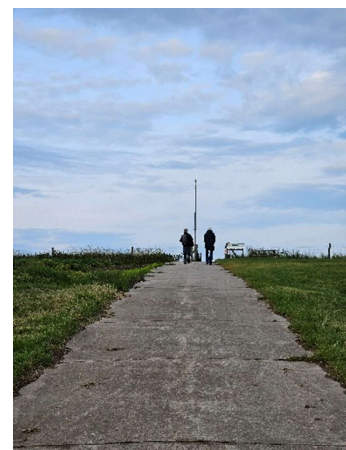

Direct na het uitstappen van de auto begint natuurlijk al de speurtocht, eerst langs de Zwartemeerweg. Het is altijd mooi om de weidsheid van het polderlandschap te zien. We noteren onder andere avondkoekoeksbloem, gewone smeewortel, dauwbraam, ringelwikke en gewoon timoteegras en worden begeleid door de zang van een Grote lijster.

Avondkoekoeksbloem

Na een paar honderd meter slaan we linksaf en vervolgden we onze weg over een pad richting de Zwartemeerdijk. Het kaarsrechte en bijna één kilometer lange betonnen pad verbindt de Zwartemeerweg met de Zwartemeerdijk. Slakken lijken een feestje te hebben deze avond want er glibberen er honderden over het pad en een gele kwikstaart maakt van zichzelf een zoekplaatje in een veld met kool.

Er wordt onder andere bosbies

Bosbies

genoteerd en veldlathyrus. Het valt op dat het water in de sloot snel landinwaarts stroomt. Op een bord wordt uitgelegd hoe dit is geregeld.

En dan komen we aan de oever van het Zwarte Meer en kijken uit richting Genemuiden. Op de dijk en in het water bevindt zich het landschapskunstwerk Pier + Horizon, ter herinnering aan de kraggen en een 6 km lange strekdam (De Zuiderkrib), die, ruim een eeuw voordat de Noordoostpolder werd drooggelegd, de oever van Overijssel verbond met een kunstmatig schiereiland met lichtwachtershuis in de Zuiderzee aan het Zwolse Diep, aangelegd als baken voor de scheepvaart naar Zwolle. Het staat nu bekend als Oud Kraggenburg.

We worden verwelkomd door een aantal cetti's zangers en 3 grote karekieten! Een grasmus, een rietgors en een kleine karekiet zijn ook van de partij evenals een grote zwerm muggen en vlindertjes die wel blij zijn met deze drie onverwachte gasten.

We slaan wederom linksaf, vervolgen onze weg langs de dijk en het water richting de Kadoelersluis en noteren onder andere echte valeriaan, poelruit, ruige zegge en platte -

of is het zilte rus? Dat zal nog verder onderzocht worden.

Eénmaal beland op de Kadoelerweg blijkt een regenbui ons toch te hebben gevonden en het wordt al wat donker, maar dat neemt niet weg dat groepen kleine ratelaar en gewoon biggenkruid niet over het hoofd worden gezien. Een ree rent ons in de berm tegemoet maar besluit na wat aarzeling af te buigen richting de beschutting van de houtwal naast de weg. En dan komen we weer bij de auto en is het tijd om naar huis te gaan.

Het was een mooie avond.

Meer lezen: [Zwarte meer | natura 2000](#), [Stichting Oud Kraggenburg](#), [PIER + HORIZON - Paul de Kort](#)

Tekst: Niels Jeurink en Heleen Strikkers

Foto's: Gonny Sleurink en Heleen Strikkers

